

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Udlændinge- og Integrationsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 20. december 2019
Kontor: Sikkerhedskontoret
Sagsbeh: Katrine Holst
Sagsnr.: 2019-0032/40-0377
Dok.: 1326655

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 78 (Alm. del), som Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg har stillet til justitsministeren den 2. december 2019.

Nick Hækkerup

/

Morten Duus

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 78 (Alm. del) fra Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg:

”Hvad kan ministeren oplyse om muligheden for at idømme fængselsstraf til syrienskrigere, der allerede har modtaget en dom i f.eks. Syrien for lignende forhold? Er strafammen i Tyrkiet for syrienskrigeres forbrydelser den samme som i Danmark, eller idømmer man hårdere eller mildere straffe?”

Svar:

Det kan generelt oplyses, at der inden for strafferetten gælder et internationalt anerkendt princip om, at man ikke må straffes to gange for den samme forbrydelse. Den nærmere afgrænsning af princippet følger i dansk ret af straffelovens §§ 10 a og 10 b.

Efter straffelovens § 10 a, stk. 1, kan en person, over for hvem der er afsagt en straffedom uden for Danmark, ikke retsforfølges her i landet for den samme handling, når dette er udelukket ifølge Danmarks internationale forpligtelser om anerkendelse af straffedommes retskraft.

Som eksempler kan nævnes konventionen om straffedommes internationale retsvirkninger, der omfatter enhver endelig afgørelse truffet af en kriminalret i en kontraherende stat efter en forfølgning i strafferetsplejens former, og konventionen om overførsel af retsforfølgning i straffesager, der omfatter enhver straf eller foranstaltning, der pålægges for en lovovertrædelse.

I de tilfælde, hvor Danmarks internationale forpligtelser ikke hindrer dobbelt retsforfølgning, forbyder straffelovens § 10 a, stk. 2, at retsforfølge en person for den samme handling, hvis vedkommende ved den udenlandske dom er endeligt frifundet, hvis en fastsat sanktion er fuldbyrdet, er under fuldbyrdelse eller er bortfaldet efter domslandets regler, eller hvis personen er fundet skyldig, uden at der er fastsat nogen sanktion.

Forbuddet mod dobbelt retsforfølgning i straffelovens § 10 a, stk. 2, gælder ifølge § 10 a, stk. 3, ikke, hvis den udenlandske straffedom vedrører handlinger, der anses for foretaget i den danske stat i medfør af straffelovens §§ 9 eller 9 a (om grænseoverskridende kriminalitet), hvis handlingen er omfattet af straffebestemmelserne om omskæring, børnemisbrug og interne konflikter, jf. straffelovens §§ 7, stk. 1, nr. 2, eller 8, nr. 1 eller 2, eller hvis retsforfølgning finder sted her i landet efter retsplejelovens § 985 a (om Den Særlige Klagerets kompetence til at tillade genoptagelse for en dansk dom-

stol af en ellers retskraftig udenlandsk afgørelse). Derudover gælder forbuddet ikke, når anerkendelse af den udenlandske straffedom ville være åbenbart uforenelig med danske retsprincipper, f.eks. hvis en udenlandsk straffesag er gennemført på skrømt for at afskære andre landes retsforfølgning.

I de sager, hvor det vil være udelukket at indlede en straffesag her i landet for den samme handling, som den pågældende person er dømt for i udlandet, vil det være uden betydning, hvilken straf der måtte være udmålt i udlandet.

I de undtagelsesvise tilfælde, hvor straffelovens § 10 a ikke hindrer dobbelt retsforfølgning, følger det af straffelovens § 10 b, at der, i det omfang den udenlandske sanktion er fuldbyrdet, skal ske en tilsvarende nedsættelse af den sanktion, der pålægges her i landet, jf. straffelovens § 10 b.